

Vejen for andre Planer, sættes i Gang ogsaa paa Vestbanen. Der er nemlig det Gode ved den Slags Arbejder, som Statsbanerne selv udfører, at disse bruger den stedlige Arbejdskraft, hvorimod der ved de Arbejder, der er udliciteret til Entreprenører, hyppigt bruges Arbejdskraft, der ikke har hjemme paa det paagældende Sted, men importeres langvejs fra, saaledes at Arbejdet ikke bidrager til at aflaste Arbejdsløsheden paa Stedet i den Grad, man skulde vente.

Der er fra denne Plads talt varme Ord til den højtærede Justitsminister om at vise Velvillie overfor de saakaldte „Dage“, disse Blomstersalgs- og andre Velgørenhedsdage. Jeg har ikke noget imod, at der i al Almindelighed eksisterer „Dage“, men jeg vil alligevel advare den højtærede Minister imod at give Tilladelse til flere. Netop fordi jeg ved, at der i adskillige Tilfælde er gjort meget godt for de Midler, der er indsamlet paa disse Dage, vil jeg advare mod, at Systemet bliver overdrevet i den Grad, at det giver Bagslag. Faar man alt for mange Dage, kan Resultatet let blive, at der i Befolkningen vokser en saadan Misstemning frem mod denne Form for Velgørelse, at ingen længere kan faa nogen virkelig Gavn af den.

Jeg har saa en Henvendelse til den højtærede Undervisningsminister. Ved Skoleaarets Begyndelse blev det i Bladene meddelt, at der fra Ministeriet var tilgaaet Statsskolerne et Paalæg om at vise Maadehold i deres Krav om Anskaffelse af nye Skolebøger. Jeg vil gerne takke den højtærede Minister derfor. Der er her rørt ved et Spørgsmaal, der har Interesse ikke alene for Statsskolen, dens Elever og deres Forældre, men ogsaa for Folkeskolen. Der har længe hos Befolkningen været Misfornøjelse med de hyppige Ændringer i Skolebøgerne. Det er hyppigt saaledes, at naar en Skolebog udkommer i et nyt Oplag, foretages der Ændringer, og det er da vanskeligt at bruge den tidligere Udgave ved Siden af den nye. Det er derfor næsten altid umuligt, at yngre Søkende kan bruge de ældre Søkendes Skolebøger, og Forældrene og Skolen, hvem det nu i det givne Tilfælde er, nødsages til at anskaffe den nye Udgave. Det er ikke let at faa Øje paa de pædagogiske Hensyn, der begrunder den stadige Forandring i Skolebøgerne. Der hersker ude i Befolkningen den Opfattelse, at det ikke er pædagogiske Hensyn, men mere Skolebogsforfatterens og Forlæggerens Spekulationsinteresser, der dikterer disse Forandringer.

Jeg ved ikke, hvad der kan gøres ved dette Forhold for Folkeskolens Vedkommende. Personlig vilde jeg ikke vige tilbage for at foreslaa den højtærede Undervisningsminister Indførelsen af et Statsforlag for Skolebøger, ikke just i den Hensigt at skabe Statskassen et nyt Aktiv, men for derigennem at fremskaffe Bøgerne paa en billigere Maade, end Tilfældet hidtil har været. Og jeg nærer ingen Tvivl om, at det til et saadant Forlag vilde være nemt — det ligger i Sagens Natur — at knytte de bedste Forfattere og de bedste Pædagoger. Jeg tror imidlertid ikke, at denne Tanke vil slaa synderlig an hos det nuværende Ministerium, og jeg skal derfor nøjes med at sige, at hvis man paa anden Maade kan begrænse den Spekulation, som jeg mener ligger i dette Forhold med Skolebøgerne, saa vilde jeg være Ministeriet taknemmelig. Jeg har ønsket at omtale Forholdet herfra for om muligt at give de rette vedkommende en Advarsel vedrørende dette Forhold.

Sluttelig har jeg en Henstilling til Regering og Finansudvalg. Den vedrører samme Forhold, som det ærede Medlem Hr. Slengerik, der i en kort Bemærkning talte før mig, var inde paa. Vi ved alle, at det stærke Uvejr med Storm og Vandflod, som i Efteraaret har hærget vort Land, har gjort betydelig materiel Skade, og at der adskillige Steder er fremkaldt baade Nød og Forarmelse hos den ramte Befolkning. Nu mener jeg, at man bør i al Almindelighed forlange, at Befolkningen sikrer sig mod hændelige Ulykker, at Dæmninger, Diger o. s. v. holdes parate, og at man altid gør, hvad man kan, for at staa imod, naar Ulykkerne indtræffer. Men naar det er gjort, og naar Ulykker, der er aldeles uforudseelige og uberegnelige, rene Naturkatastrofer, vælter ind over en Egn, synes jeg, det er rimeligt, at den øvrige Del af Samfundet i nogen Grad staar solidarisk med de skadelidte. Om man skal fremsætte et særligt Lovforslag om dette Forhold, eller om man skal nøjes med at henstille til Regering og Rigsdag at tage sig af Spørgsmaalet, det skal jeg ikke komme ind paa. Men jeg vil i alt Fald henstille, at man stiller sig imødekommende og forstaaende overfor Befolkningens Anmodninger om Hjælp, navnlig i de Tilfælde, hvor Befolkningen er blevet ramt i sit Erhverv og af den Grund er blevet nødstedt, ligesom man gør det i de Tilfælde, hvor Havne eller andre offentlige Institutioner er blevet ødelagt eller er blevet saaledes stillet,